

1.

ศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

สัปดาห์ที่ 3 งานกลุ่มชั้นที่ 1

1. พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

พฤติกรรมของเด็กมีการแสดงออก ซึ่งมีความแตกต่างกันไป อันเนื่องมาจากได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมทางสังคมของแต่ละบุคคล การเรียนรู้ต่อสิ่งแวดล้อมที่บ้านและโรงเรียนการให้โอกาสเด็กได้ฝึกทักษะหรือลักษณะนิสัยที่ดีโดยการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัย เพื่อให้เด็กได้ปรับพฤติกรรมของตนเอง ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

2. องค์ประกอบของการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม

ศุภกุล เกียรติสุนทร กล่าวว่า การที่เด็กปรับตัวเพื่อเข้าสังคมได้ดีเพียง ไດนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ

1. ลักษณะพฤติกรรมที่เหมาะสมเด็กจะเข้าสังคมได้ดีต้องประพฤติตนตามแนวที่สังคมยอมรับ
2. บทบาทในสังคม ได้แก่ บทบาทของพ่อแม่ เด็กครู ถ้าเด็กไม่สามารถปฏิบัติตามบทบาทที่สังคมกำหนดเด็กนั้นอาจมีปัญหา ในการปรับตัวและอยู่ในสังคมไม่มีความสุข
3. เจตคติต่อสังคม คือ ความรู้สึกของเด็กที่มีต่อสังคม

3. ลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

รูปแบบของพฤติกรรมเด็กปฐมวัยที่ปรากฏ ในขณะที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน เช่น การร่วมมือ ในการพิกิจกรรมร่วมกัน ในกลุ่ม การแสดงออกมา ในรูปแบบแบ่งปันสิ่งของ เป็นต้น ลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 5-6 ปี มีดังนี้

1. ลักษณะทางสังคมของเด็กปฐมวัยอายุ 5 ปี เด็กวัยนี้มีความกระตือรือร้นที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ชอบเล่นเลียนแบบ เริ่มมีเพื่อนที่ถูกใจเป็นพิเศษ มีการทะเลาะกับเพื่อนลดน้อยลง เพราะเริ่มเข้าใจและยอมรับความสำคัญ ของผู้อื่น
2. ลักษณะทางสังคมของเด็กอายุ 6 ปี เด็กวัยนี้จะเริ่มมีการประสานสัมพันธ์กับผู้อื่น ดังจะเห็นจากลักษณะการเล่นที่เปลี่ยนแปลงไป คือ จะเล่นเป็นกลุ่ม และมักจะเล่นกับเพศเดียวกันและชอบแสดงเป็นตัวเด่น เล่นรุนแรง พยายามจะเป็นที่หนึ่ง

4.รูปแบบพฤติกรรมทางสังคมเด็กปฐมวัย

มี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบพฤติกรรมชอบสังคมและรูปแบบต่อต้านสังคม ซึ่งพฤติกรรมการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม พฤติกรรมการแบ่งปันและพฤติกรรมความช่วยเหลือจัดเป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมชอบสังคม การเฝ้าโอกาสของเด็กในการทำกิจกรรมหรือเล่นกับผู้อื่นจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้และมีทักษะในการปรับตัว ใ้เข้ากับสังคมได้ดียิ่งขึ้น

5.การส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมให้กับเด็กปฐมวัย

เป็นการพัฒนาพฤติกรรมใหม่ ให้เกิดขึ้นกับเด็กอาจทำได้คือ

1.การปรับพฤติกรรมของเด็กต้อง ให้เด็กค่อยๆปรับพฤติกรรมทีละน้อยด้วยการเสริมแรงเช่น ให้การเสริมแรงเวลาที่เด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

2.การพัฒนาพฤติกรรมโดยให้ตัวแบบที่ดี การให้เด็กเลียนแบบตาม เด็กมักจะชอบเลียนแบบผู้ที่เด็กชื่นชม เช่น พ่อแม่ ครู ญาติพี่น้อง เป็นต้น

3.การให้สัญญาณเตือนพฤติกรรม คือ การสร้างความสัมพันธ์ ความรักความเมตตาในสมาชิกครอบครัว การฝึกมารยาททางสังคมให้แก่เด็กเช่นการไหว้ การกระทำความเคารพต่อผู้ใหญ่ การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การให้โอกาสได้มีประสบการณ์ทางสังคมเช่น ให้เด็กเล่นให้คบหากับเพื่อนๆ ในละแวกบ้าน เป็นต้น

6.การเสริมแรงทางบวกและทางลบ

การเสริมแรงทางบวกเป็นการให้สิ่งกระตุ้นในทันทีทันใดที่มีพฤติกรรมตอบสนอง จะช่วยเพิ่มการเกิดพฤติกรรมตอบสนองแบบเดิมมากขึ้นในอนาคต เช่น ชมเชยด้วยคำพูด การให้กำลังใจและการให้รางวัล

การเสริมแรงทางลบเป็นการการกระตุ้น(บางอย่างที่เด็กไม่ชอบหรือมักจะหลีกเลี่ยง) ในทันทีที่มีพฤติกรรมตอบสนอง จะเพิ่มอัตราการตอบสนองแบบเดิมมากขึ้นในอนาคต เช่น การบดรางวัล หักคะแนนและการหักแต้ม

สมาชิกในกลุ่มที่ 10

- 1.นางสาวนุรลีซ่า สาแม 005
- 2.นางสาวมัย์เฮรัน การิยา 014
- 3.นางสาวกาญจนา บินอาแว 021
- 4.นางสาวโนรา แวสมะแอแว 025
- 5.นางแยโดง ดีเย๊ะ 060
- 6.นางซาลีปะห์ อาลี 061
- 7.นางสาวนุริยะห์ กูเต๊ะ 065
- 8.นางสาวไซนับ อาแด 070
- 9.นางแวอาอีเสาะ หะยีเจ๊ะแว 083

